

ИЛУМИНЕ

ДОСИЕТО ILLUMINAE_01

ЕЙМИ КАУФМАН И
ДЖЕЙ КРИСТОФ

ПРЕВОД ОТ АНГЛИЙСКИ ЕЗИК
АЛЕКСАНДЪР МАРИНОВ

ЕГМОНТ

ЕГМОНТ

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея могат да бъдат възпроизвеждани под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие *Illuminae*

Copyright © 2015 by LaRoux Industries Pty Ltd. And Neverafter Pty Ltd.

Ship insignia illustrations copyright © 2015 by Stuart Wade

Ship blueprint and schematics copyright © 2015 by Meinert Hansen

Movie poster illustration copyright © 2015 by Kristen Gudsnuks

Jacket photograph and interior art copyright © 2015 by Shutterstock

All rights reserved.

Превод Александър Маринов

Редактор Петя Петкова

Коректор Таня Симеонова

Издава „Егмонт България“ ЕАД

1142 София, ул. „Фритьоф Нансен“ 9

www.egmontbulgaria.com

Отпечатано във „Фолиарт“ ООД, Добрич, 2016

Тираж: 1500 бр.

ISBN 978-954-27-1730-0

НОТА ДО: Изпълнителен директор Фробишър

ОТ: Фантомен ИДН (№6733-4181-2584-1597-987-610-377-ГРЕШКА-ГРЕШКА-ГРЕШКА...)

НАЧАЛО: 01/29/76

ОТНОСНО: Досието „Александър“

Директоре, ето я папката, заради която едва не ме убиха.

Няма да ви отегчавам с броя претърсени бази данни и изминатите светлинни години, нито пък с жалните, подсмърчащи сираци, появили се, докато събра всичко; нашият хонорар предвижда „такса трудност“. Мръсотията обаче е налице, нужно е само да знаете къде да потърсите. Явно вашите екипи не са били достатъчно старателни в почистването и малката ви корпоративна войничка не е толкова тайна, колкото ви се иска.

Представям ви цялата информация, която успяхме да изровим относно бедствието в Керенза, записана на физически носител. Където е възможно, сме включили и сканирана версия на оригиналната документация. Забавленията започват с унищожаването на колонията на Керенза (днес се навършва една година от тогава); продължаваме в хронологичен ред през събитията на бойния носач „Александър“ и на научно-изследователския кораб „Хипатия“, възстановени максимално точно.

Всички визуални и звукови данни са включени в оригинал, с приложена транскрипция. *Всички печатни и графични аномалии присъстват в оригинала на документите.* Коментарите на моя екип са маркирани с кламер. Някои от писмените материали бяха цензурирани от ОТВ и се наложи нашите ком-техници да ги възстановят; запазихме цензурата за цинизмите, както пожелахте. Разбираме е – историята започва с гибелта на хиляди хора, но пази боже да не остане някоя псувня, нали така?

Група Илумине

Във времена на повсеместна измама да говориш истината е революционен акт.

Оруел

РАЗЯСНЕНИЕ:

Извадки от следователските разпити на обектите на настоящото досие: Кейди Грант и Езра Мейсън. Разпитите са проведени скоро след евакуацията на Керенза.

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ ДЕЛА

ОБЕДИНЕНА ТЕРАНСКА ФЛОТА

ФЛОТИЛИЯ „АЛЕКСАНДЪР“

Начало: 01/30/75

Разпитващ: Разкажете ми за вчера.

Кейди Грант: Всичко започна, докато бяхме в час. Ще прозвучи глупаво, но сутринта бяхме скъсали с моя приятел, а той беше в другия край на стаята. Зяпам си през прозореца и редя наум всичко, което трябва да кажа на този смотаняк, когато точно над главите ни преливат кораби, а прозорците започват да се тресат.

Разпитващ: Усетихте ли нещо нередно?

Кейди Грант: Не. На човек трудно би му хрумнало току-така, че започва инвазия. Колонията на Керенза не беше съвсем закона, но все пак около мината и около рафинерията имаше някакъв трафик. Реших, че е рудовоз, минаващ твърде ниско, и се върнах към намеренията да съсипя онзи идиот, бившият ми приятел.

Разпитващ: Кога осъзнахте, че става дума за инвазия?

Кейди Грант: Най-вероятно когато всички сирени завиха. Ня-

кой - вероятно вече е мъртъв - прояви достатъчно съобразителност да пусне сигнала за тревога на космическия порт. „Дифайънт“ - това беше нашият кораб за отбрана от КУУ - изпратил предупреждение, че са се появили вражески елементи с големи оръжия, и...

Разпитващ: Откъде знаете, че от „Дифайънт“ са изпратили предупреждение?

Кейди Грант: Бива ме с компютрите. Исках да разбера какво става на порта, затова поразгледах.

Разпитващ: На този етап ли се евакуирахте?

Кейди Грант: Във вашите уста звуци доста по-организирано, отколкото беше в действителност.

Разпитващ: Как беше в действителност?

Кейди Грант: Направо райско. Като изключим писъците и взривовете.

Разпитващ: Вие как се изтеглихте?

Кейди Грант: Имам пъргава мисъл.

Разпитващ: Тоест с помощта на компют...

Кейди Грант: Тоест разбих един прозорец.

Разпитващ: Аха.

Кейди Грант: Пикапът ми беше на паркинга. Взех го назаем от

мама, за да не ми се налага да се возя в метрото с него. Този пикап ми спаси живота. Един от учителите ни беше на паркинга, но изведнъж нещо метално изсвистя от небето и...

Разпитващ: Госпожице Грант?

Кейди Грант: За момент се ужасих, че съм забравила ключовете на чина. Разтворих чантата и пръснах нещата си наоколо... Интересно, явно съм усещала, че няма да ми потрябват повече. Все пак намерих ключовете на дъното. Качих се и тъкмо да запаля, когато обръщам очи и го виждам - стърчи, зяпнал в мен. Кълна се...

Разпитващ: Момент, списъкът с оцелели се обновява. Как беше името, от което се интересувахте?

Кейди Грант: Езра Мейсън.

Разпитващ: При нас е. На борда на „Александър“ е.

Кейди Грант: [Неразбираемо.]

Разпитващ: В състояние ли сте да продължите, господин Мейсън?

Езра Мейсън: Добре съм. Боли ме рамото.

Разпитващ: Ще ви изпратя още лекарства по някой ординарец. Разказвахте ми как сте се измъкнали от училище...

Езра Мейсън: Не съм виждал подобно нещо. Огромна навалица от хора, писъци. Учители. Ученици. С една дума, хора, които познавахме. В толкова изолирана колония, общо взето, всички се познават. И изведнъж сякаш всички са си загубили разсъдъка. Помня, че щом тълпата ме повлече, ми направи впечатление, че подът на коридора под краката ми е мек. После осъзнах върху какво стъпвам.

Разпитващ: И как се измъкнахте?

Езра Мейсън: Висок съм два метра. В училищния отбор по джилбон бях статичен защитник. Веднъж бълснах един приемач толкова силно, че се наложи да го разпознаят по ДНК.

Разпитващ: Къде отидохте, след като избухна първата ракета?

Езра Мейсън: Всички се втурнаха към станцията на метрото. Аз обаче си дадох сметка, че хич не е препоръчително да се напъхаш в консервена кутия в леден тунел под земята по време на бомбардировка. Затова...

Разпитващ: Момент, имали сте метро? Мислех, че колонията е нелегална?

Езра Мейсън: Пич, мината на Керенза работи двайсет години, без да я засекат. Цели семейства живееха на планетата. Нали знаеш колко далеч сме от Ядрото?

Разпитващ: Може би дори по-далеч, отколкото предполагате...

Езра Мейсън: ...какво, по дяволите, означава това?

Разпитващ: Нищо, извинете.

Разпитващ: Говорехте за метрото...

Езра Мейсън: Да... Значи... Накратко, реших, че е твърде рисковано да слизам долу, затова излязох през аварийния изход. Върнах се и отидох на паркинга. Което може и да не беше най-добрият план, тъй като нямах кола. Та започвам да се оглеждам... от небето се сипе огън, а аз замръзвам, защото в кофти ден с вятъра температурата на Керенза пада до четирийсет под нулата. И виждам нея.

Разпитващ: Кого?

Езра Мейсън: Бившето си гадже. Което ме беше зарязало преди има-няма три часа. Тоест беше... странно.

Разпитващ: Какво направихте?

Езра Мейсън: Ами, казах си, ако остана пред пикапа ѝ, тя като нищо ще ме прегази. Затова почухах по прозореца и изтърсих нещо от типа на: „Чудесен ден за разходка“; в същия миг югоизточната противоракетна батарея беше изравнена със земята - сигурно от поредната ракета. Тоест май не е зле да отбележиш в доклада си, че тези батареи всъщност не спират ракетите, сещаш се.

Разпитващ: Тя пусна ли ви вътре?

Езра Мейсън: Да. Явно реши, че не ме мрази достатъчно, че да ме остави да бъда изпепелен от изтребителен отряд на Бай-Тек. Но все пак първо помисли около минута.

Разпитващ: Откъде разбрахте, че зад атаката стои БайТек?

Езра Мейсън: Ами, огромната емблема на БайТек на бойния кораб, който прелетя над нас, го загатваше донякъде, не мислиш ли? Вече беше излязъл от облациите и унищожаваше и останалите отбранителни силози.

Разпитващ: Под „боен кораб“ имате предвид броненосеца на БайТек „Линкълн“?

Езра Мейсън: Да. Точно него. ~~автаяци~~. Пардон, тук разрешени ли са мръсни думи?

Разпитващ: Какво се случи после?

Кейди Грант: Изпарихме се от паркинга, все едно ни гонеше полиция. Някакъв идиот беше запречил изхода с колата си, но никапът е всъдеход, така че го изблъскахме.

Разпитващ: Какво беше положението извън училището?

Кейди Грант: Непрекъснато избухваха взрывове и имаше много трупове. Мъртви цивилни, работници в ~~автата~~ минна компания. Помислете само: вие сте междузвездна корпорация, примерно. И се натъквате на незаконна миньорска колония под ръководството на някой от конкуренцията. Какво ще направите? А) ще докладвате колонията на ОТВ и ще злорадствате, докато ги засипват с глоби; или Б) ще докарате инвазионна флотилия и ще затриете всички на планетата - мъже, жени и

деца? Как можаха да постъпят така тези от БайТек, по дяволите?

Разпитващ: Нека се съсредоточим върху случилото се на Керенза. В момента можем да помогнем най-много, ако съберем цялата налична информация за нападението.

Кейди Грант: Не е за вярване.

Разпитващ: Госпожице Грант...

Кейди Грант: Добре де. Хубаво. Тръгнахме по главната артерия, а Езра пусна радиото. Първо реших, че като пълен дебил търси някое хубаво парче, но той намери аварийното излъчване. Нареждаха да се придвижим към космическия портал: научно-изследователската флотилия щяла да изпрати совалки, с които да стигнем в орбита.

Разпитващ: И вие се насочихте към порта?

Езра Мейсън: Да. Пуснах радиото с надеждата да намеря подходящо парче за бягство, но зазвуча аварийно излъчване, в което съобщаваха на всички да се явят на порта за евакуация. Ние също опитахме да стигнем до там. Наоколо обаче беше задръстено от коли, а един камион се беше преобрънал на платното. Кейди насмалко не обръна и нашата кола. Предложих да карам аз, но тя... Ами, нарече ме с доста гадно име.

Разпитващ: Разбирам.

Езра Мейсън: Мога да го повторя, ако държиш, но...

Разпитващ: Не е нужно, господин Мейсън.

Езра Мейсън: Господин Мейсън е баща ми. Защо не ми позволявате да го видя без обяснения?

Разпитващ: Налага се да ви разпитаме подробно, преди да позволим какъвто и да било контакт с цивилни лица, господин Мейсън. Извинете... Езра.

Езра Мейсън: „Контакт с цивилни лица“. Еха. Става дума за баща ми, пич. Все пак и вие имате бashi, нали? Или напоследък служителите на великата Обединена теранска власт се отглеждат в епруветка?

Разпитващ: Нека продължим с разказа какво се случи след това.

Езра Мейсън: БайТек взривиха []ия порт, ето какво се случи. Пуснаха половин дузина ракети и го превърнаха в димяща дупка в леда. В отбора ни по джибол имаше едно момче от наземната поддръжка. Роб Флин. Бъртън, съседът до нас, работеше на карантинните докове. Сещам се и за едно момиче, Джоуди Кингстън. Нея я познавам от осми клас. Отговаряше за комуникациите на порта. Беше...

Разпитващ: Езра?

Езра Мейсън: Уф... Като се замисля, тя е първото момиче, което съм целувал...

Разпитващ: Имате ли нужда от кратка почивка?

Кейди Грант: Не, искам да приключим с това. Портът беше унищожен. Трудно ни беше да преценим накъде да тръгнем. Най-вече гледахме да избегнем взривовете. Земята се тресеше. Отначало реших, че е от забиващите се в нея ракети. После осъзнах, че от взривовете леденият шелф под основите на колонията се е разпукал.

Разпитващ: Имате ли познания по геология?

Кейди Грант: Много ясно, че не - на седемнайсет съм. Обаче в земята зейнаха огромни цепнатини, които можеха да погълнат цял автомобил. Преди да попитате откъде съм сигурна, видях го с очите си. На задната седалка на колата имаше деца.

Разпитващ: Тоест подкарахте из града. Какво се случи после?

Кейди Грант: Езра искаше да открие баща си. Той работеше в рафинерията. Казах му, че надали ще успеем да се промъкнем през тълпите хора, излизящи отвътре. Баща му е висок като Ез. Обясних му, че всички ще се евакуират заедно и че трябва да се надяваме, че той ще оцелее. Влезехме ли вътре, рискувахме някой да открадне пикапа, а това щеше да е пълно прецакване. Пред очите ми някаква жена събори мъж от АТВ и отпраши с него с детето си. Един охранител пък застреля мъжа, който се опитваше да се покатери в пикапа му. Нямаше да успеем да се доберем до рафинерията. Вместо това исках да ида да взема мама и братовчедка ми Аша. Баща ми не беше на планетата - работи на смени на портална станция

, „Хиймдал“ - така че бяхме само двете с мама. Тя е патолог, занимава се с изследвания, тоест намираше се в медицинския център. А Аша се обучаваше там.

Разпитващ: Искате ли да потърся името на майка ви в списъците?

Кейди Грант: За нея знам, че се измъкна. Тук е, на „Хипатия“. Видяхме се преди разпита.

Разпитващ: А братовчедка ви?

Кейди Грант: Не. Тя не успя.

Разпитващ: Съжалявам.

Кейди Грант: Да.

Разпитващ: И какво? Езра прие ли доводите ви? Отидохте ли да търсите майка ви?

Кейди Грант: Тръгнахме нататък. Майката на Езра изчезна, така че през последната година моята го хранеше. Раздялата ни като че разстрои най-вече нея. Насочихме се към лабораторията. По улицата вече имаше хора, някои в джипове, други на АТВ-та, трети пеша. Земята се пропукваше, от сградите падаха големи късове, а корабът на БайТек през цялото време е в небето и обсипва отбраната ни с ракети. Непрекъснато излитаха совалки, пълни с евакуирани се цивилни. От толкова шум имах чувството, че от тъпанчетата ми ще потече кръв. И за капак на всичко Езра избра точно този момент, за да критикува как шофират.

Разпитващ: Учудвам се как така сте се разделили.

Кейди Грант: Да не ви разправям. Все едно. Та... Внезапно половината кино се срути върху пикапа.

Разпитващ: ...Извинете, бихте ли повторили?

Езра Мейсън: Не знам колко време съм бил в безсъзнание. Когато се свестих, ми се стори, че небето е покрито с паяжини. После си казвам, това е предното стъкло, напукано е. А пикапът е затрупан под половин сграда. Колата е съсипана. Кейди е до мен, по лицето ѝ има кръв. Не можех да напипам пулс, затова я вадя от отломките и започвам да ѝ правя изкуствено дишане уста в уста. И изведнъж тя ме цапва, Ваше Преподобие.

Разпитващ: Удари ви?

Езра Мейсън: Да, право в лицето. При това доста силно. Знам ли. Решила, че се опитвам да я целуна. Беше си ударила главата, беше объркана. Та, тъкмо да започнем да си крещим, когато осъзнахме, че в небето гъмжи от изтребители „Циклон“. Реших, че кавалерията е пристигнала.

Разпитващ: Все още ли виждахте „Линкълн“?

Езра Мейсън: Не. Видяхме обаче, че рафинериията е поразена. Беше обвита в нещо... знам ли. Трудно ми е да го опиша. Нещо като мъгла? Но черно. Стелеше се във въздуха много бавно като меласа. Не беше дим. Беше... нещо друго.

Разпитващ: Казахте, че баща ви работи в рафинерията?

Езра Мейсън: Да. Така че е логично да искам да го потърсим. Кейди пък настоява да намерим госпожа Грант. Под нас ледът се пука, небето е в пламъци... а на мен ми се струва, че в далечината виждам наземни отряди на БайТек. И тогава го изтърсих.

Разпитващ: Какво ви каза той?

Кейди Грант: Каза: „Страхотен ден избра да ме зарежеш, Кейдс“.

Разпитващ: ..Сериозно ли казахте това?

Езра Мейсън: Да. И настана пълен ад: Кейди ми се разкрещя, аз също взех да ѝ викам. Излях всичко, което се беше трупало цяла година и ме изгаряше отвътре. Например, че я обичам. Обичам я. Тя обаче просто... пълна глупост. Светът се разпада около нас, а ние си крещим за кандидатстване в колежа, за компромисите, [] си. Така де, звучи глупаво, нали?

Разпитващ: На седемнайсет сте, нали?

Езра Мейсън: Почти на осемнайсет.

Разпитващ: Тогава звучи съвсем на място.

Езра Мейсън: Гаден си, пич. Много гаден.

Разпитващ: Какво стана после?

Езра Мейсън: Оставих я. Тя заяви, че съм полуудял, но аз просто бях... бесен. А и имам само татко, така че... да. Втурнах се към рафинерията, през горящите коли и отломките от сгради. Един от циклоните се разби в жилищния блок точно пред мен. Усетих горещата вълна по кожата си. Прикривах се, опитах се да стигна до централата, но навсякъде обикаляха войници на БТ. Огромни, бронирани палячовци в зимен камуфлаж с оръжия, с които човек може да убие цял глациезавър. Нямах ясен план, само исках да намеря баща си. Не знаех какво ще правя, щом стигна до мъглата. Но се оказа, че имам друг проблем.

Разпитващ: Какъв?

Езра Мейсън: Ами, простреляха ме.

Разпитващ: Простреляли са го?

Кейди Грант: Аз също отказах да повярвам. [] тата ме предредиха. А на тях не им се е налагало да търпят неговите...

Разпитващ: Казахте, че тогава вече не сте били заедно. Как разбрахте, че е прострелян?

Кейди Грант: Тръгнах към лабораторията на мама пеша, но на пътя ми се изпречиха части на БайТек. Приземяваха носачите и сваляха войници и всъдеходи.

Почти съм сигурна, че съм била с леко сътресение. Помня, че по едно време спрях и повърнах. Видях как совалките кацат до лабораториите, за да евакуират хората. Надявах се мама да се е качила на някоя от тях. Стана ми ясно, че няма да успея да прекося града и да стигна до нея. Нямаше да стигна доникъде без нова кола. Затова отмъкнах пикапа на един от отрядите на БайТек.

Разпитващ: Моля? Какво сте направили?

Кейди Грант: Често се случва да ме подценят. Според мен се дължи на ниския ми ръст.

Разпитващ: Не опитаха ли да ви спрат?

Кейди Грант: Може и да са искали, но бяха твърде заети да отскачат от пътя ми. Освен това аз се ориентирах из града, а те - не. Достатъчно беше да направя няколко неочеквани завоя из жилищната част, при което изкъртих вратите на пикапа. Но когато излязох от другата страна, от тях нямаше и помен. Нашите нямаха оръжия, за да открият огън по мен, а заради колата БайТек май ме мислеха за една от тях.

Разпитващ: Какво стана после?

Кейди Грант: Някакъв гнусен черен облак се процеждаше от атмосферата към рафинериията; ясно ми беше, че Езра ще отиде там. Чух, че било някаква биологична атака. Вярно ли е?

Разпитващ: Не знам. Казахте, че е бил пристрелян, тоест вие сте го намерили?

Кейди Грант: Зад един взвод на БайТек, целия в кръв. При вида му ме обзе лека паника.

Разпитващ: Успяхте ли да го измъкнете?

Кейди Грант: Ами, хм... Има ли риск да заведат дело за случилото се там?

Разпитващ: Елиминираха една четвърт от екипажа ми. Никой няма да се просълзи, ако споделите, че сте премахнали отряд на БайТек, за да го спасите.

Кейди Грант: Както отбелязах, доста дребна съм, а и навсякъде имаше кръв. Явно кракът ми се е плъзнал и натиснах газта. А аз едва достигах педала, разбирате ли? Прегазих няколко души и спрях точно до него.

Разпитващ: Той как реагира?

Кейди Грант: Каза: „Здрасти, Кейдс.“ Страшен лаф, нямам думи. Вратата на пикапа я нямаше, така че направо се качи, след което отпрашихме, сякаш се надпреварвахме с буря. Направи ни впечатление, че в предградията все още кацат соловалки, които не носеха емблемата на БайТек, затова поехме риска. Надявахме се да са ги изпратили от научно-изследователската ни флотилия, за да ни евакуират.

Разпитващ: И после?

Езра Мейсън: Не помня много. Май се пошегувах, че трябва да

ми покаже шофьорската си книжка и талона. Нали току-що беше прегазила няколко...

Разпитващ: Разбрах.

Езра Мейсън: Да. После казах, че кървя, а тя заяви: „Млъквай. Не ти говоря“. Така че просто се съсредоточих над задачата да не умра. Всичко беше оцапано в кръв. Толкова ме болеше, че взех да се смея. Може би заради шока. Кейди ми крещеше да притисна раната, но от това ме болеше още повече. Над главите ни фучаха изтребители. Стана ми много студено. Спомням си Кейди зад волана, омазана в кръв, със сняг в косите и прочее. Като че ли ѝ казах, че е красива. После всичко притъмня.

Разпитващ: Стигнахте ли до совалките?

Кейди Грант: Почти. Бяхме в автомобил на БайТек, така че се наложи да спра и да изтегля Езра на леда, за да се уверят, че сме цивилни. Няколко души от медицинския център се бяха добрари дотук; натовариха ранените заедно с тях, а останалите се качихме по другите совалки. Крещях като луда да ми помогнат да го вкарам. Дори не помня как съм го влячила. Около нас непрекъснато свистяха ракети и избухваха в ярки огнени кълба. Явно са решили, че не съм толкова зле, щом пища толкова силно. Не ме качиха в совалката с ранените и ме накараха да го оставя с лекаря. Именно затова той се озова на „Александър“, а аз - на „Хипатия“.

Разпитващ: Много ни помогнахте. Забелязахте ли дали някоя

ракета удари рафинерията?

Кейди Грант: Не мисля, помня само черния облак. Не биха я взривили, нали? Мисълта ми е, ако от БайТек искаха да се отърват от колонията, просто щяха да ни натопят пред ОТВ. Очевидно искаха да докопат хермия, който добивахме. Надали биха унищожили мястото за обработването му.

Разпитващ: Все още не можем да преценим каква е била целта им.

Кейди Грант: Е, ако ни настигнат, ще ги попитаме, преди да ни пръснат на парчета.

Разпитващ: Остава само още едно нещо, господин Мейсън.

Езра Мейсън: Може ли то да включва болкоуспокояващите, които ми обеща? Моля те.

Разпитващ: Списъкът с жертвите отново се обнови. Опасявам се, че имам вести за баща ви.

**НОТА ДО ОФИЦЕРСКИЯ СЪСТАВ
БОЕН НОСАЧ АЛЕКСАНДЪР-78V
НАЧАЛО: 01/30/75
ОТ: ГЕНЕРАЛ ДЕЙВИД ТОРЪНС**

Офицери на „Александър“,

През 24-те часа след нападението над колонията на Керенза, сражението със силите на БайТек и последвалото ни отстъпление анализаторските ни екипи работят денонощно с цел оценка на ситуацията. Ето и заключенията им в резюме:

- Генераторът ни за пространствени скокове е сериозно повреден – все още може да отваря прозиви, но има твърде голяма вероятност те да се затворят преди завършването на скока; това би довело до унищожението на „Александър“. Изпълняващият длъжността ръководител на техн-инженерите полковник Ева Санчес докладва, че повредата е непоправима с оглед на настоящите ни ресурси (и основно поради смъртта на Малъри Айзърман, предишния ни РТИ). Накратко, самостоятелните пространствени скокове са изключени.
- Най-близката статична портална станция, която би могла да ни върне в някоя от системите на Ядрото, е „Хиймдал“. Въпреки че самата станция е в другия край на вселената, един от транспортните пунктове/прозиви, водещи до „Хиймдал“, се намира на 6.5 – 7 месеца път оттук с настоящата скорост. Накратко, чака ни повече от половин година пътуване, преди да осъществим спасителен скок в някоя населена зона.
- Ракетните поражения, понесени през битката, повредиха Компютърната аналитично-защитна интелигентна система (КАЗИМ), отговаряща за много от жизненоважните функции на кораба, в това число за контрола на главния двигател и за изчисленията за пространствените скокове.

Същите тези поражения засегнаха и голяма част от състава ни от невограмисти. КАЗИМ се самовъзстановява и все още функционира, но пълните мащаби на повредата не са известни.

- Повреди има и в още няколко сектора на кораба, най-важни сред които са резервоарите с H_2O , отбранителната и двигателната система.
- Поне един от броненосците на БайТек, участвали в нападението на Керенза, БТ042-TH (известен още с името „Линкълн“), е оцелял след сраженията и в момента преследва флотилията ни. С оглед на нанесените повреди и наличния състав, от тактическия екип оценяват, че имаме 22,7 процента шанс да оцелеем при евентуална схватка с „Линкълн“.
- Научно-изследователски съд „Хипатия“ и тежкотоварният „Коперник“, двата цивилни транспортни съда, които ескортираме понастоящем, имат на борда си 3348 цивилни от колонията на Керенза. На „Александър“ има още 1097 цивилни лица. Предвид гореспоменатите поражения на резервоарите за H_2O на „Александър“, тази пренаселеност ще ни затрудни още повече със запасите. Нито „Хипатия“, нито „Коперник“ ще бъдат от полза, ако „Линкълн“ ни нападне.
- Сигнали за бедствие са отправени по всички канали на Обединената теранска власт през транспортния пункт „Хиймдал“. Отговор не е получен. По всяка вероятност това означава, че трансмисиите ни не са били получени.

Накратко, дами и господа, кървим силно, а във водата се навъртат акули. Ощетени сме както откъм човешки ресурс, така и откъм оръжейна мощ; освен това ни остават повече от шест месеца път до пункта, през който имаме реални шансове за бягство. В тази връзка издавам следната заповед, която влиза в сила незабавно:

Всички членове на колонията на Керенза с умения, които биха спомогнали да запушим пробойните, ще бъдат мобилизирани във военните сили на Обединената теранска власт: инженери; медицински състав; учени; всички, служили някога в армията.

Също така незабавно ще подложим на проверка всички колонисти от Керенза от седемнадесетгодишна възраст нагоре с цел установяване на уменията им, свързани с компютърните науки; механиката; електрониката; пространствената осъзнатост; моделното прогнозиране; координацията ръка-око; нервните рефлекси; и справянето със стреса. Всички, постигнали резултати от „добър (4)“ нагоре включително, подлежат на мобилизация в деня, в който навършат осемнадесет години. Нуждаем се от пилоти. Нуждаем се от артилеристи. Нуждаем се от техничари и компютърджии. При това веднага.

Положението е без прецедент: не ми е известно досега звездна корпорация да е нападала открито кораб на Обединената теранска власт. Не ме интересува дали юридическият отдел на БайТек може да покрие цяла малка луна с червени надписи „секретно“. Корпорациите трябва да разберат, че никой не е над закона и че никой не може да нападне кораб на ОТВ, без да си понесе последствията.

Работихте неуморно и се отличихте с достойнство и доблест. Загубихме много другари. Загубихме братя и сестри, както и най-обичните си. Знам, че изминалите няколко дни не бяха лесни. Пътят пред нас ще бъде още по-труден. Но ви познавам достатъчно добре и съм уверен, че ще приемете предизвикателството и ще закарате тези цивилни до транспортния пункт „Хиймдал“ невредими.

Centrum tenenda.

Дейвид Торенс
Генерал, Обединена теранска власт
Командир, „Александър-78V“

ALEXANDER-78V
СЕКРЕТНО